

БАСНИ.

1.

Пѣтници и Кучета.

Приятели двамина

Потеглили за въ пѣтъ

На весела година, —

Варвятъ, — варвели

И за допѣтъ

Приказвали — галчели!

Дор' съ приказки озрѣли —

Тѣ закъснѣли . . .

Като изскача задъ плета

Отъ двора куче на връхъ тѣхъ, —

На — срѣща друго, — за врѣда —

Що плетъ.

Отвредъ —

Що псета, глѣдай, одъ — отъ тѣхъ,

Языкъ исплевили, — летятъ!

На тумби лаятъ, дор' пѣхтятъ,

А кучий лай

Далечъ се чува — чакъ до край . . .

Единътъ пѣтникъ се навелъ,

Въ рѣка той камъкъ веке зелъ . . .

„Недѣй, побратиме“, другарьтъ рекътъ.

„Не спира камъкъ кучий лай,

„А по се дразнятъ . . . Талалай

„На туй гие аслъ обрѣкълъ.

„Изъ пѣтя си ний я напредъ!